

Week van de Grote Doelen: Verliefd worden op je Toekomst

Deze week staat volledig in het teken van jouw grote doelen, plannen en dromen. Het is cruciaal om die helder te hebben, want ze zijn de motor achter verandering. Zonder die aantrekkingskracht van iets groters, blijven we hangen in het bekende, ook al is het niet optimaal.

De magie start als we onze fascinatie voor het verleden inruilen voor een verliefdheid op de toekomst.

Het werkt als een elastiekje: je kunt niet alleen aan de ene kant trekken. Het gaat om diepte en hoogte tegelijk aanpakken. Als je doelen hebt, prikkelt dat iets in je onderbewuste. Het weet dat je serieus bent en je onderbewuste komt dan met oude meuk aanzetten die ook opgelost wil worden. Het is een constante pingpong tussen het nu en de mogelijkheden.

Een helder doel, actie ondernemen alsof het de normaalste zaak van de wereld is – dat is de sleutel. Kijk naar je successen: die pak je op jouw manier aan, met een eigen signatuur. En kijk om je heen: wat doen anderen goed? Wat kun je leren? Nieuwe skills oppikken en in de wereld zetten, dat zet de thermostaat van je onderbewuste ook weer aan. Oude herinneringen en zelfbeelden komen bovendrijven en vragen om aandacht.

Het gaat om die twee assen, de boven- en onderkant, en het is belangrijk om te genieten, om proper water en goede ervaringen op te zoeken. We weten vaak zo weinig van geluk. We hebben veel meer liefde voor onze moeilijke kanten dan voor onze talenten. Daarom vraag ik ondernemers en creatievelingen: hoe ziet geluk eruit voor jou? Heb je dat op papier gezet, zoals je andere contracten hebt? Heb je er een businessmodel van? Klalinkt raar... maar zou het niet logisch zijn om ons geluk tiop-prioriteit te maken en niet te behandelen als een bijproduct? Een bijvangst van alle dingen die we doen? We doen serieus onderzoek als we een nieuwe wasmachine kopen, maar hoe zit dat met ons geluk?

Vaak komt er een stilte, gevolgd door redenen waarom het niet kan. Binnen vijf minuten zitten we bij een moeilijke herinnering. Het is lastig om die heldere frequentie te cultiveren.

Wees kritisch: wat vind je op Facebook? Wat voel je? Prikkelt het, irriteert het? Stop ermee. Probeer meer content te leveren dan te consumeren. TikTok kan verrijkend zijn, maar het is belangrijk om te trainen waar je vibratie naartoe gaat. Wie kies je vandaag te zijn? Wat is je plan? Wat brengt je dichterbij je doelen? Zodat je 's avonds voor de spiegel kunt zeggen: "Ik ben trots."

Vorm je geluk, giet proper water in je kan, verzamel heerlijke ervaringen. Heb je wel een plan voor je geluk? Voldoende opties?

Vroeger was mijn beeld van geluk een aperitiefje met bezoek, maar dat is problematisch als je maar één ding op je menu hebt staan. Ik heb mijn ideeën over wat leuk is moeten uitbreiden.

Grote doelen deel ik vaak pas als het zover is. Soms denken we dat succes vanzelf komt, maar de bordjes met "je bent op de goede weg" staan er niet altijd. Soms denken we dat het voorbij is, maar misschien geven we te vroeg op.

Een Persoonlijk Verhaal: Van Herman van Veen tot de Liefde van mijn Leven

Als kind ging ik naar een voorstelling van Herman van Veen in de Warande. Ik was enorm onder de indruk van zijn energie en levendigheid. Ik dacht: dat wil ik ook! Mijn start was niet ideaal, maar die voorstelling was een openbaring. Kinderen mochten meedoen, het podium op, de coulissen in. Die sfeer, die donkere planken, die gordijnen – er gebeurde iets met me.

Ik botste tegen Herman van Veen aan. Hij was geconcentreerd, aan het zweten, keek de zaal in. Ik dacht: dat is een mens, dat kan ik ook

worden. De vierde wand werd doorbroken. Ik beseftte: je kunt op dat podium staan, met je energie en liedjes mensen raken en een lichtje in hun hart aansteken. Ik wilde kunstenaar worden.

Toen ik naar de middelbare school ging, wilde ik theater doen. Maar er was geen school die dat aanbood. Later, toen ik opnieuw moest kiezen, zei mijn vader: "Als je door je Latijn en Grieks geraakt, mag je naar de theaterschool." Ik had die droom al langer dan dat ik leefde, dus ik zette door.

Na mijn examens ging ik naar Antwerpen, naar Studio Herman Teirlinck, de meest gerenommeerde toneelschool. Ik was zo gefocust dat ik geen twijfel had. Ondertussen was er ook de serie Fame. Ik zat thuis te kijken en mijn benen deden mee, mijn hele lijf wilde.

Ik kreeg een lijst met opdrachten en mensen boden hun hulp aan. Ik kon geen noten lezen, dus iemand hielp me met de partituur. Ik had een verschrikkelijke outfit geleend voor de auditie, maar ik was zo gefocust dat het me niet uitmaakte.

Bij de school aangekomen was het een drukte van jewelste. Er was zeker 200 man. Twee mannen kwamen binnen. Pianisten. "Wie wil er een liedje zingen?" Ik stapte er op af en volgde ze doorheen het gebouw tot we bij een klein kamertje aankwamen in dat fantastische gebouw. Heerlijk om met een professioneel pianist fijn te mogen zingne dus ik amuseerde me rot. Na die opdracht zocht ik mijn weg weer naar de aankomsthal... maar die bleek nagenoeg leeg. Waar is iedereen? Vroeg ik. Naar huis... Hoe? Naar hui?!! Zo'n fijne dag?! Hoe kan je nu naar huis gaan.

Nee, was het antwoord, ze zijn naar huis gestuurd.

Mijn besef kwam toen pas, dat dat dus ook een optie was.

Ik had niet veel tijd om er over na te denken want ik werd de balletzaak in geroepen voor de andere opdrachten.

In de balletzaal was het dramatisch. Ik moest mijn shirt uitdoen en stond daar in mijn roze billen en gestreepte badpak. Maar op het

einde van de dag waren er nog acht mensen over, en ik was erbij. Zo kwam ik binnen bij Studio Herman Teirlinck.

Tussen het moment dat ik Herman van Veen zag en mijn start op de toneelschool zat vijftien jaar. Ik had die droom vastgepakt en in mijn zak gestopt, zonder enige twijfel. En omdat die twijfel er niet was, heb ik het afgedwongen.

In het tweede jaar van de opleiding moesten we een opdracht doen bij het RITS, de regisseursopleiding. Dat wil zeggen dat we op een Televisieset stonden en ook voor de eerste keer voor de camera. Ik hield meteen van de sfeer, de concentratie, de manier van werken. Dat vond ik geweldig.

Aan het einde van mijn opleiding raakte ik bevriend met mijn huisbaas, die een vriend bleek te zijn van iemand bij de VRT. Ik werd uitgenodigd voor een gastrol in een serie, en zo kreeg ik een hoofdrol in de serie "Wittekerke". Van de schoolbanken de stratosfeer in, met 1.500.000 kijkers per uitzending. Alles waar ik me op had gefocust, gebeurde.

Later, na een auto-ongeluk van mijn toenmalige partner, vroeg ze me ten huwelijk. We keken naar van die renovatieprogramma's, en ik dacht: dat zou toch tof zijn. Ons huis was nog niet af, en het huwelijk kwam eraan. Ik had er geen tijd voor, maar ik bleef zeggen: "Jawel, dat gaat gebeuren."

Toen kregen we een telefoontje van "De Heren Maken de Man", een programma waarin een groep flamboyante mannen je leven en huis transformeren. Drie weken voor de bruiloft stonden ze voor de deur. Een week later was ons huis af.

Met radio gebeurde iets soortgelijks. Ik had mijn rol in "Spoed" opgegeven om voor mijn partner te zorgen. Mijn spaargeld ging eraan, en ik dacht: wat zou ik nu willen? Ik schreef het op een lijstje, stopte het in mijn favoriete boek, en dacht er niet meer aan. Een

maand later kreeg ik een telefoontje voor een radioprogramma, tot op de euro nauwkeurig wat ik had opgeschreven.

Dat zijn de wonderen van focus en helderheid. Durf te zeggen: "Dat zou ik wel tof vinden." Schrijf het op, wees er helder over, en hou die droom vast.

Magie in het Kwadraat: De Liefde van mijn Leven Ontmoeten

Jaren later, 25 jaar om precies te zijn, belde een oude schoolvriend, een kapper. Hij had een boek geschreven en vroeg me om de presentatie te doen. Het was in het oude gebouw van Studio Herman Teirlinck.

Ik stond daar te genieten, 25 jaar later, in die balletzaal, bij die piano. Ik had ondertussen heel wat meegemaakt, maar ik was terug rechtop gekropen. En toen kwam er een witte gedaante voorbij. Ze keek me aan met haar grote blauwe ogen, en ik zei: "Dit is een fantastische dag. Het enige wat nu nog ontbreekt, is dat ik de liefde van mijn leven ontmoet."

Dat was het eerste wat ik tegen Christine zei. We zijn ondertussen elf jaar gelukkig samen.

Die zomer tevoren had ik nagedacht over wat ik wilde in de liefde. Ik wilde iets anders voelen. Ik schreef op hoe ik me wilde voelen bij die ontmoeting, bij mijn professionele activiteiten, bij mijn creativiteit binnen de context van onze relatie. Ik deed een bestelling bij het universum.

Een paar dagen later ontving ik boeken van haar. Ik zocht haar op en we hadden een date. Tijdens date nummer drie of vier haalde ik mijn schrift erbij, las voor wat ik had opgeschreven, en ze zei: "Dat ben ik."

Het is zo belangrijk om specifiek te zijn in wat je wilt voelen, zien en

beleven. Niet hoe het eruitziet, maar hoe het voelt. Wie je daar binnen mag zijn, van binnenuit naar buiten. Zet je antenne open, want het kan zoveel moois genereren. Ik heb er zelfs een boek over geschreven: "100 Redenen Waarom Ik van Je Hou."

Dit zijn verhalen, niet één verhaal. Ik heb het zo vaak getest. Niet altijd werkt het, maar dan pak ik de zelfsabotage aan. Het begon met: daar wil ik naartoe.

Dit verhaal is er om je hoop, moed en perspectief te geven. Wat het ook is, hoe raar het ook klinkt, het kan.

Ik was een klein garnaaltje uit de Kempen, zonder ervaring, maar ik kwam terecht in de best bekeken serie van dat moment. Hoogst onwaarschijnlijk, maar het gebeurde. Dat ik zoveel jaar later op exact diezelfde plaats Christine zou ontmoeten, is hoogst onwaarschijnlijk, maar het gebeurde. Dat ik na al die jaren ineens radio zou gaan doen, zonder dat ik het iemand had verteld, en dat ik gebeld werd voor exact wat ik had opgeschreven, is hoogst onwaarschijnlijk, maar het gebeurde.

Ik wens jou die magie toe. De magie die ontstaat uit helderheid.

Zeg: "Ja, ik wil terug magie en wonderen, en ik wil die dingen waar ik topzot blij van word." Stel je ervoor open en schrijf erover. Voel het terwijl je het opschrijft. Zet je handrem af. Dit is jouw spel. Je moet alleen zelf uit de weg gaan zitten als het universum zijn pakketje wil brengen. Zorg voor een grote poort, niet een sleutelgat.

Ga aan de slag met jouw magie, helderheid en plannen. Ik gun het je zo, en ik wil heel graag jouw wonderen horen, lezen, zien en ontmoeten.

Ik wens je gigantisch veel vervulling.

<https://youtu.be/rWYOxbEDjCk>

